

नाशितवान् स्वर्ग्यौ च स्वर्गं च प्राप्तवान्, एवमन्योऽपि यथोक्तं फलं सर्वं प्राप्नोति ॥

(६) एवं ब्रह्मधा मन्त्रान् प्रशस्य तैर्मन्त्रैश्चयनं विधत्ते । “एतैरग्निं चिन्वीत स्वर्गकामः । एतैरायुष्कामः । प्रजापशुकामो वा” ॥ ४ ॥ इति । आयुरादिकामोऽस्मिंश्चयनेऽधिकारी ॥

(७) कर्मविधाय तदंशरूपानुपधानविशेषान् विधत्ते । “पुरस्ताद्दशहोतारमुदञ्चमुपदधाति यावत्पदं । हृदयं यजुषी पत्न्यौ च । दक्षिणतः प्राञ्चं चतुर्होतारम् । पश्चादुदञ्चं पञ्चहोतारम् । उत्तरतः प्राञ्चं षड्होतारम् । उपरिष्ठात् प्राञ्चं सप्तहोतारम् । हृदयं यजूंषि पत्न्यश्च । यथावकाशं ग्रहान् । यथावकाशं प्रतिग्रहाँस्तोकं पूणाश्च । सर्वाहास्यैता देवताः प्रोता अभीष्टा भवन्ति ॥ ५ ॥ स देवमग्निं चिनुते” इति । चितिः सुगित्यादिमन्त्रसङ्घो दशहोता, तन्मन्त्रोपधेयापीष्टका दशहोतेत्युच्यते । दशहोतरूपामिष्टकां पूर्वस्यां दिशुदगपवर्गमुपदध्यात् । सुवर्णं घर्ममित्याद्यनुवाको हृदयसञ्ज्ञकः । तेनोपधेयमपीष्टकारूपं हृदयमित्युपदध्यात् । अग्निर्यजुर्भिः सवितास्तोमैः इन्द्र उक्थामदैरित्याद्यनुवाकोक्तानि मन्त्राणि यजुर्नामकानि, तैरुपधेयमपि यजुरित्युच्यते । ते ‘यजुषी’ द्वे उपदध्यात् ॥ सेनेन्द्रस्येत्याद्यनुवाकोक्ताः पत्नीसञ्ज्ञकाः, तन्मन्त्रैरुपधेया अपि ‘पत्न्यः’ । ते अपि द्वे उपदध्यात् ॥ तदेवं दशहोतमन्त्रैर्दशेष्टकाः, हृदयमन्त्रेणैका, यजुर्मन्त्राभ्यां देवपत्नी-